

Arrest

nr. 171 745 van 13 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2016 in plaats van 31 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker R.T. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u een Tamil van origine en bent u afkomstig uit Sithankerny, Vaddukoddai gelegen in het Jaffna district. In 2001 werd u door de Sri Lankaanse overheid opgesloten in het Sullipuram legerkamp naar aanleiding van uw steun aan enkele leden van het "LTTE" ("Liberation Tigers of Tamil Eelam"). Zo had u spullen uit de winkel van uw vader bezorgd aan het "LTTE" en zorgde u af en toe voor slaapplaatsen voor leden van het "LTTE" in het magazijn van uw vader. Door de slagen van de militairen brak u een arm. Dankzij tussenkomst van Valuvan, die tot de "EPDP" ("Eelam People's Democratic Party") behoorde, werd u vrijgelaten uit het

legerkamp. Kort hierna besloot u Sri Lanka te verlaten uit vrees voor verdere moeilijkheden met het "LTTE". U was namelijk ook eerder al twee keer opgepakt door het leger omwille van de verdenkingen die u op u rustten in verband met het "LTTE". In 2001 bekam u een officieel paspoort afgeleverd door de Sri Lankaanse autoriteiten. U reisde toen naar Doha in het bezit van een legaal arbeidsvisum dat u jaarlijks diende te hernieuwen. U verbleef in totaal gedurende dertien jaar in Doha, waar u werkte in de petroleumindustrie. In januari 2013 keerde u op aanraden van uw moeder terug naar Sri Lanka. Uw moeder vertelde u dat de problemen in het land waren afgenomen. Bovendien wilde uw moeder graag dat u zou trouwen. Zo huwde u met S.K. (O.V. nummer 8.067.324) in Sannathy te Jaffna op 16 november 2013. Na uw huwelijk woonde u in Pilwatai Kernyathi. In juli 2013 kocht u een bestelbus aan. Hiermee startte u een zaak in het vervoer van schoolkinderen van huis naar school en weer terug. Op 13 december 2013 betrapte u een Singalese militair erop uw echtgenote te bespieden tijdens het douchen. U kreeg de militair te pakken en gaf hem enkele klappen. De legercommandant beloofde deze militair over te plaatsen. Op 11 januari 2014 kwam het tot een conflict tussen de lokale bevolking en de daar gestationeerde Singalese militairen. U en andere inwoners protesteerden tegen het gedrag van de militairen die met stenen gooiden naar de inwoners. De militair die eerder uw vrouw had bespied dreigde ermee u dood te schieten. U wilde een klacht neerleggen bij de politie, maar deze wilde hier niet op ingaan uit vrees voor de militairen. Hierna bracht het dorpshoofd Navaratnam u op de hoogte dat de militair met wie u een persoonlijke aanvaring had u wilde spreken. U werd ervan verdacht dat u uw bestelbus had aangekocht met geld van het "LTTE" omdat u lang in het buitenland had verbleven en ook in het verleden de "LTTE" had geholpen. Deze militair werd later aangesteld als bevelhebber van het Sullipuram legerkamp. Op 27 januari 2015 werd u op straat in de buurt van uw huis onder schot gehouden door deze militair. U negeerde hem en zijn kompanen en ging gewoon naar huis. Uit vrees voor de veiligheid van uw echtgenote en u zelf, besloot u opnieuw Sri Lanka te verlaten. U reisde op 30 januari 2015 in het bezit van een vervalst Sri Lankaans paspoort op naam van I.N. of A.N. naar Maleisië. U verbleef er een vijftigtal dagen. Van Maleisië reisde u per vliegtuig verder naar een voor u onbekende bestemming. De daaropvolgende dag nam u opnieuw een vlucht. Het is u onbekend waar u landde. U bereikte België per wagen en vroeg hier asiel aan op 22 mei 2015. U was in het bezit van een tweede vervalst Indiaas paspoort op naam van M.A.. Op 31 januari 2015 werden bij een huiszoeking door het Sri Lankaanse "CID" (Criminal Investigation Department) uw bestelwagen en officiële internationale paspoort in beslag genomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), uw originele Sri Lankaanse identiteitskaart en deze van uw echtgenote, uw originele Sri Lankaanse rijbewijs, uw originele huwelijksakte en een vertaling ervan, uw originele geboorteakte en deze van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote afgeleverd door het leger, een aanvraagformulier van uw echtgenote voor de aanpassing van haar oude identiteitskaart, het inschrijvingsbewijs van uw wagen, uw Qatarese identiteitskaart voor migranten, uw werkpasje bij Qatar Petroleum, uw Qatarese rijbewijs en enkele krantenartikelen aangaande de algemene situatie in Vaddukoddai en omgeving neer. In augustus 2015 beviel uw echtgenote in België van een dochtertje.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken Sri Lanka te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Immers worden diverse kernaspecten van uw asielrelaas, met name uw moeilijkheden met de Sri Lankaanse autoriteiten na uw terugkeer uit Qatar naar aanleiding van uw steun aan het "LTTE" in het verleden, niet als aangetoond en niet als geloofwaardig beschouwd.

U haalde aan voor uw vertrek naar Doha in het jaar 2001 moeilijkheden te hebben gehad met de plaatselijke Singalese militairen in Jaffna omdat u leden van het "LTTE" wel eens spullen uit de winkel van uw vader bracht en hen ook wel eens te eten gaf. Om deze redenen werd u twee keer opgepakt door militairen gestationeerd in Vaddukoddai. U werd telkens na een verhoor dezelfde dag vrijgelaten uit het lokale legerkamp te Sullipuram. U haalde verder geen andere problemen aan met de autoriteiten voor uw vertrek naar Qatar. U legde tijdens het gehoor op het CGVS geen bewijsstukken van uw mogelijke steun aan het "LTTE" en uw daaraan gekoppelde moeilijkheden met de Sri Lankaanse overheid neer. Het gegeven dat u toen met uw eigen officiële Sri Lankaanse paspoort de luchthaven te Colombo zonder enige moeilijkheden kon verlaten om naar Qatar te reizen, bevestigt dat u op het ogenblik van uw vertrek uit het land geen vrees hoefde te koesteren ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten. Ook het feit dat uw arbeidsmigratie naar Qatar volgens officiële kanalen werd geregeld, zoals u toegeeft tijdens uw gehoor (zie gehoorverslag CGVS, pp.4-5), bevestigt het voorgaande. In het jaar 2011 verlengde u de geldigheid van uw paspoort tot het jaar 2021. U haalde evenmin aan problemen te hebben gekend bij uw terugreis naar Sri Lanka na uw verblijf van dertien jaar

in Doha. Dit wijst er op dat het profiel dat u bezit bezwaarlijk kan beschouwd worden als van die aard dat u geviseerd wordt door de overheid omwille van uw hulp aan het "LTTE" in het verleden, zoals u beweert tijdens uw gehoor. U hebt zich voorts na uw terugkeer nog diverse malen gewend tot de Sri Lankaanse overheid en ook hier meldde u geen moeilijkheden bij. Zo hebt u een nieuwe nationale identiteitskaart verkregen op 8 februari 2013 en bent u officieel in het huwelijk getreden op 16 november 2013. Voorts kan worden toegevoegd dat het zeer opmerkelijk is voor iemand als u die de Tamil etnie bezit is, afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka en daar bovenop beweert het "LTTE" te hebben gesteund in het verleden; niet goed op de hoogte is van de beëindiging van het laatste conflict tussen de Sri Lankaanse overheid en het "LTTE", ook gekend als Eelam IV. Zo beweerde u foutief dat deze laatste oorlog al eindigde in 2007 (zie gehoorverslag CGVS, p.6), terwijl deze in werkelijkheid pas eindigde in mei 2009 met de militaire uitschakeling van het LTTE in Sri Lanka. Dit blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve gehoor. Dat u toen in Doha was, is geen voldoende verschoningsgrond hiervoor gelet op uw profiel en uw aangehaalde eerdere moeilijkheden in Sri Lanka.

Ten aanzien van uw recente problemen in Sri Lanka na uw terugkeer uit Qatar die de rechtstreekse aanleiding gaven tot uw vlucht naar België volgens uw beweringen, werd vastgesteld door het CGVS dat deze evenmin als aannemelijk kunnen worden beschouwd. U haalde aan dat u problemen kreeg met een militair nadat u hem een pak rammel had verkocht en zijn overplaatsing had geëist omdat deze militair uw echtgenote had begluurd tijdens het nemen van een douche op 13 december 2013. Op 27 januari 2015 kwam u echter oog in oog te staan met dezelfde militair in de buurt van uw huis. De man richtte zijn geweer op u. U negeerde hem en liep naar huis, zo beschreef u tijdens uw gehoor. U vernam toen van uw echtgenote dat deze militair werd aangesteld als aanvoerder van het lokale Sullipuram legerkamp. Hierna verlaten uw echtgenote en u Jaffna, en reisden jullie naar Colombo. Echter blijkt dat u tijdens uw gehoor op het CGVS niet in staat bent enige informatie te verschaffen over deze militair voor wie u uiteindelijk Sri Lanka bent ontvlucht. Gevraagd door het CGVS wat de identiteit is van deze militair, blijft u het antwoord schuldig en geeft u toe dat u de naam noch andere gegevens over de man kent (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer het CGVS u hierna vraagt te vertellen wat u weet over deze militair, blijft uw antwoord merkwaardig genoeg opnieuw zeer kort en met weinig details. U vertelde dat u de man drie dagen voor uw vertrek hebt gezien en hij zijn pistool had geladen daarbij. Overige informatie over de militair verschaftte u niet (zie gehoorverslag CGVS, pp.10-11), waardoor uw aangehaalde problemen met de man als weinig doorleefd overkwamen. Op deze wijze brengt u de geloofwaardigheid van uw ingeroepen asielmotieven ernstig in het gedrang. Gelet op uw verklaring dat dezelfde militair kort voor uw vertrek werd aangesteld als aanvoerder van het lokale legerkamp in Sullipuram en aldus een hogere hiërarchische functie bekleedt, is het des te opmerkelijk te noemen dat u niet zou bekend zijn met zijn identiteit. U was voorts niet in het bezit van enig bewijsstuk aangaande het incident rond uw echtgenote waarbij de militair betrapt en geslagen werd tijdens het gluren naar haar. Evenmin kon u de gevolgen van dit incident staven, met name uw aangifte bij de commandant van het legerkamp en de overplaatsing van de man.

Vervolgens brengt u de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen verder aan het wankelen wanneer blijkt dat u en uw echtgenote geen eensluidende verklaringen aflegden over de data waarop jullie Jaffna en Sri Lanka verlieten. U beweerde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u Sri Lanka hebt verlaten op 30 januari 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p.3), terwijl u echtgenote stelde Sri Lanka te hebben verlaten op 30 maart 2015 (zie CGVS echtgenote, p.5). Merkwaardig genoeg blijkt dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) evenwel verklaarde op 30 maart 2015 Sri Lanka te hebben verlaten (zie Verklaring DVZ, p.11). Hieraan kan worden toegevoegd dat u evenmin goed op de hoogte leek te zijn wanneer u werd gezocht door de Sri Lankaanse autoriteiten in de periode van uw vertrek uit Sri Lanka. Dit is opnieuw moeilijk in overeenstemming te brengen met uw ingeroepen vrees voor vervolging. Zo verklaarde u eerst dat het op 31 mei [2015] was dat uw paspoort en bestelbus in beslag werden genomen door de overheid toen zij op zoek waren naar u. Kort hierna wijzigde u uw verklaringen en beweerde dat dit niet gebeurde op 31 mei maar wel op 31 januari 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Dat u zich voorts niet meer kan herinneren wanneer u achterhaalde dat uw paspoort en bestelbus in beslag werden genomen (CGVS p.2), komt als weinig doorleefd over en valt opnieuw moeilijk te rijmen met uw beweerde vrees voor vervolging in uw land van herkomst gezien de ernst van deze situatie. Immers indien uw paspoort werkelijk in beslag werd genomen, betekent dit een ernstige inbreuk op uw bewegingsvrijheid. U vertelde slechts dat u dit later vernomen had via uw moeder. Opvallend is dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op datum van 4 juni 2015, verklaarde dat uw originele paspoort thuis bij uw moeder in Sri Lanka lag (zie Verklaring DVZ p.9). Indien uw paspoort en bestelbus daadwerkelijk op 31 januari 2015 in beslag werden genomen door de autoriteiten in Sri Lanka zoals u beweert tijdens uw gehoor op het CGVS, is het op zijn minst zeer bevreemdend te noemen dat u hier nog niet van op de hoogte zou zijn geweest via uw moeder, zoals u eerder stelde, toen uw gehoor op de DVZ plaatsnam op 4 juni 2015.

Aangaande uw beweerde recente verblijf in Jaffna in het noorden van Sri Lanka van het jaar 2013 tot uw vertrek eind januari 2015, bestaan er eveneens ernstige vermoedens dat u hierover niet de waarheid kenbaar maakte tijdens uw gehoor op het CGVS. Uw algemene kennis en vertrouwdsheid met recente politieke ontwikkelingen in het noorden van het land, is dermate gering te noemen dat er ernstig kan getwijfeld worden aan uw beweerde verklaringen recent afkomstig te zijn uit het noorden van Sri Lanka. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat de verkiezingen voor de Noordelijke Provinciale Raad ("Northern Provincial Council") pas ongeveer een maand voor uw gehoor op het CGVS had plaatsgenomen (zie CGVS, p.7). Gevraagd door het CGVS of er dan voordien nog verkiezingen voor de "Noordelijke Provinciale Raad" gebeurden in Sri Lanka, verklaart u zich niet meer te kunnen herinneren in welk jaar dit gebeurde. In werkelijkheid namen de verkiezingen voor de "Northern Provincial Council" al plaats op 21 september 2013. Aangezien dit historische verkiezingen worden genoemd omdat het de eerste verkiezingen voor de "Northern Provincial Council" waren na de laatste oorlog in Sri Lanka en tevens sedert de inrichting van het systeem van de provinciale raden, zoals blijkt uit landeninformatie beschikbaar op het CGVS; is het zeer opvallend te noemen dat u hier niet van de op de hoogte was temeer u volgens uw verklaringen tijdens de periode van de verkiezingen in Jaffna, het noorden van Sri Lanka, woonde. Ook aangaande de laatste presidentsverkiezingen in Sri Lanka was u tijdens uw gehoor op het CGVS zeer onduidelijk in uw verklaringen of u toen al dan niet aanwezig was in Sri Lanka en of u al dan niet bent gaan stemmen. Zo verklaarde u aanvankelijk niet te hebben gestemd tijdens deze recentelijke presidentsverkiezingen omdat u toen niet in Sri Lanka was (zie CGVS p. 7). Hierop gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden in Sri Lanka, antwoordde u abrupt dat u wél bent gaan stemmen toen. Over de datum wanneer deze laatste presidentsverkiezingen dan plaatsvonden in Sri Lanka, bleek u helemaal niet zeker te zijn. U beweerde dat deze verkiezingen gebeurden eind 2014 in de maand november of december, om dan even later toe te voegen niet goed te weten of die verkiezingen gebeurden in het jaar 2014 of het jaar 2015 (zie CGVS, p.7). Nog even later in het gehoor wijzigt u plots opnieuw uw verklaringen en stelt u toch niet te zijn gaan stemmen toen Maithri (u bedoelt Maithripala Sirisena) de verkiezingen won, omdat u toen niet in Sri Lanka aanwezig was (zie CGVS, p.8). U voegt eraan toe na het jaar 2001 nooit meer te hebben gestemd bij verkiezingen in Sri Lanka. Gelet op het feit dat in werkelijkheid de laatste presidentsverkiezingen, waarbij Maithripala Sirisena als winnaar uit de bus kwam, plaatsvonden op 8 januari 2015 in Sri Lanka zoals blijkt uit informatie en rekening houdend met uw eerdere verklaringen dat u Sri Lanka pas verlaten hebt eind januari 2015; is uw verklaring dat u niet in Sri Lanka was bij de laatste presidentsverkiezingen tegenstrijdig hieraan te noemen. Nergens in uw asielverklaringen kan een verschoningsgrond gevonden worden voor uw onwetendheid met betrekking tot de recente Sri Lankaanse politieke ontwikkelingen, welke plaatsvonden na uw beweerde terugkeer uit Qatar naar Sri Lanka. Immers bent u een volwassen en geschoolde man van wie een politieke basiskennis kan verwacht worden ten aanzien van zijn regio van herkomst. Zo bleek u evenwel op de hoogte te zijn dat de politieke partij "Tamil National Alliance" de sterkste Tamil partij vormt in Jaffna en onder leiding staat van Sampanthan (zie CGVS, p.7). Ook wanneer het CGVS polst of u op de hoogte bent van recente socio-economische ontwikkelingen of andere veranderingen in Jaffna district na uw terugkeer uit Qatar en bijgevolg ook na de Sri Lankaanse oorlog, blijft u opvallend vaag en gering in uw omschrijvingen. U bracht slechts de veralgemening dat er momenteel veel militairen zijn in de regio. Gevraagd of er grote bouwwerken zijn gebeurd in de regio in 2013, geeft u het ontwijkende antwoord dat de mensen geen geld durven te investeren om iets groots te beginnen. Gevraagd of grote bedrijven of de overheid bouwprojecten gelanceerd hebben, blijft u uiterst vaag en weinig doorleefd door te verklaren dat de regering wel enkele banken heeft geopend waar Singalezen werken. U antwoordt ontkennend wanneer het CGVS vraagt of er behalve banken nog andere gebouwen werden opgetrokken. Wanneer het CGVS vraagt of er eventueel grote winkelcentra zijn geopend, stelt u alleen maar dat er nu supermarkten zijn in Colombo. Gevraagd door het CGVS waar deze zich dan bevinden, zegt u dat deze in Manipay gelegen is zonder dat u verder concretiseert welke bouwwerken u bedoelt. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in het centrum van Jaffna aan het kruispunt van 'Hospital Street' en 'Mahathma Gandhi Road' in het jaar van uw terugkeer uit Qatar een groot winkelcentrum genaamd "Cargills Square" werd geopend. U noemde dit echter niet (zie CGVS, p.6). U noemde evenmin andere bouwprojecten of veranderingen in Jaffna op zoals de bouw van nieuwe hotels of de aanleg van wegen. Informatie over verschillende naoorlogse bouwontwikkelingen in Jaffna werd toegevoegd aan het administratieve dossier. In deze context is het ook opvallend te noemen dat u niet kan toelichten wanneer de moord plaatsvond op de man Tharshan Jeyaratnam Amalraj in Vaddukoddai. Hoewel u correct beweert dat deze man gedood werd bij rellen tussen de toeschouwers van een cricketwedstrijd, is het bevreemdend dat u niet op de hoogte bent wanneer dit gebeurde aangezien deze wedstrijd een jaarlijks terugkerend evenement betreft gekend onder de naam "Rajan Kadirgamar Trophy match" of "Battle of the Golds" in uw woonplaats Vaddukoddai. Bovendien bevestigt u dat u in het land was tijdens dit incident. Gelet op het feit dat u volgens uw verklaringen slechts een tweetal jaren in Jaffna verbleef na uw terugkeer uit

Qatar, komt het ongerijmd over dat u er aldus niet in slaagt dit incident nauwkeuriger te situeren in tijd (zie CGVS, p.8).

Vervolgens zijn uw verklaringen aangaande uw reisweg van Sri Lanka naar België bijzonder vaag te noemen. U verklaarde via Maleisië naar een onbekend land te zijn gegaan, van waar uit u opnieuw naar een tweede voor u onbekend land door reisde. U vermoedt dat het laatste onbekende land Frankrijk was. U stelt met twee vervalste paspoorten te hebben gereisd. Dat u geen van deze paspoorten noch uw eigen paspoort of een kopie van deze paspoorten kan neerleggen, is merkwaardig te noemen en doet, in het licht van het voorgaande, vermoeden dat u bepaalde zaken in uw paspoort omtrent uw eerdere verblijfplaatsen en reisweg wenst achter te houden voor de Belgische asieldiensten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u in een negatief licht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten of door deze autoriteiten zou gevisieerd worden bij een eventuele terugkeer.

De voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Immers kunnen documenten verklaringen enkel ondersteunen voor zover de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Bovendien toont landeninformatie aan dat er in Sri Lanka een wijdverspreide cultuur van corruptie heerst, waardoor er grote documentfraude bestaat inzake Sri Lankaanse documenten. Corruptie is in veel overheidsinstellingen en staatsbedrijven gewoon. De authenticiteit van de door u neergelegde documenten kan hierdoor moeilijk worden nagegaan. Het gegeven dat uw echtgenote op haar Sri Lankaanse identiteitskaart een andere NIC-nummer werd toegekend, met name 796404884V, dan haar eerdere NIC- nummer 796100494V, zoals blijkt op het aanvraagformulier de dato 4 november 2014 tot het bekomen van een nieuwe identiteitskaart; is tegenstrijdig aan informatie van het CGVS aangaande Sri Lankaanse identiteitskaarten. Hieruit blijkt dat men zijn hele leven hetzelfde NIC – nummer behoudt. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking moeilijkheden te hebben gekend met de autoriteiten in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal (ondermeer in Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer" en de COI focus "Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka"), voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

In hoofde van uw echtgenote, die zich op dezelfde asielmotieven beroept, werd eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster K.S. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u een Tamil van origine en bent u afkomstig uit Vaddakachchi gelegen in het Kilinochchi district. U bent een hindoe. Op driejarige leeftijd verhuisde u met uw ouders naar Jaffna, waar u sindsdien steeds hebt gewoond in Vaddukoddai. U was nooit betrokken bij het "LTTE" ("Liberation Tigers of Tamil Eelam"). Na uw middelbare school in "Vaddu Hindu College" waar u studeerde tot het "Ordinary Level", bleef u thuis en werkte u als kleermaakster. Op 16 november 2013 huwde u met T.R. (O.V. nummer 8.067.324) in Jaffna. Uw echtgenoot had eerder Sri Lanka verlaten nadat hij problemen kreeg met de autoriteiten wegens zijn hulp aan het "LTTE". Uw echtgenoot keerde in 2013 uit Doha terug naar Sri Lanka, waar hij een veertiental jaren heeft gewerkt. Na uw huwelijk kocht uw echtgenoot een bestelbus aan waarmee hij een busdienst voor schoolkinderen op poten zette. U werkte als huisvrouw en zorgde voor uw gehandicapte moeder. Op 13 december 2013 werd u tijdens het douchen begluurd door een militair. Uw echtgenoot betrapte hem en gaf hem een pak slaag. U en uw echtgenoot dienden een klacht in bij de legercommandant. Deze laatste zorgde voor de overplaatsing van de bewuste militair. Twee weken later werd jullie woning samen met andere woningen in de buurt bekogeld met stenen. De buurtbewoners en uw echtgenoot betoogden tegen de aanwezigheid van het legerkamp. Uw echtgenoot wilde tevens aangifte doen bij de politie over het eerdere voorval met de glurende militair, maar de politie weigerde dit incident te registreren. Toen u in januari 2015 uw telefoonkaart herlaadde in een buurtwinkel, vernam u dat de militair die u eerder had begluurd naar het plaatselijke legerkamp was teruggekeerd. U kreeg het advies zo snel mogelijk te verhuizen. Naar verluidt zou deze militair uit zijn op wraak en achterhaald hebben dat uw echtgenoot eerder het "LTTE" had geholpen. Dezelfde militair bekleedde eveneens een hogere positie in het legerkamp dan voorheen. Uw echtgenoot had de militair ondertussen opgemerkt in de buurt. Uit voorzorg gingen jullie naar het huis van uw schoonmoeder. Uw vader bracht jullie naar Vaddakachchi in Kilinochchi. Na jullie vertrek waren militairen op zoek gegaan naar uw echtgenoot en u. Zij doorzochten uw ganse huis, zo vernam u van uw schoonmoeder. De bestelbus van uw echtgenoot werd in beslag genomen. Bovendien kreeg uw schoonmoeder te horen dat uw echtgenoot zich onmiddellijk moest melden bij terugkeer naar de regio. Per bus reisden u en uw echtgenoot naar Colombo. Op 1 februari 2015 reisde u samen met uw echtgenoot naar Colombo, waar u een maand bij uw tante in Colombo verbleef alvorens uw vertrek. Op 30 maart 2015 reisde u in het bezit van een vervalst Sri Lankaanse paspoort op een moslimidentiteit per vliegtuig van Sri Lanka naar Maleisië. Van daar uit reisde u per vliegtuig verder naar Frankrijk. U gebruikte hiervoor een tweede vervalst paspoort op naam van E.S.. In mei 2015 verliet ook uw jongere zus Sri Lanka. Na haar huwelijk vestigde zij zich in Canada met haar echtgenoot.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), uw originele Sri Lankaanse identiteitskaart en deze van uw echtgenoot, uw originele huwelijksakte en een vertaling ervan, uw originele geboorteakte en deze van uw echtgenoot, uw identiteitskaart afgeleverd door het leger, uw aanvraagformulier voor aanpassing van uw identiteitskaart, het Sri Lankaanse rijbewijs van uw echtgenoot, het inschrijvingsbewijs van de wagen van uw echtgenoot, de Qatarese identiteitskaart voor migranten van uw echtgenoot, het werkpasje bij Qatar Petroleum van uw echtgenoot, het Qatarese rijbewijs van uw echtgenoot en enkele krantenartikelen aangaande de algemene situatie in uw woonplaats Vaddukoddai.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken Sri Lanka te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Immers kunnen diverse kernaspecten van uw asielrelaas, met name de moeilijkheden van u en uw echtgenoot met een Singalese militair, als vaag en weinig aannemelijk worden beschouwd. Om die reden kan er geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen asielmotieven. U haalde tevens aan dat uw echtgenoot in het jaar 2001 Sri Lanka heeft verlaten nadat hij door de autoriteiten ervan verdacht werd het LTTE te steunen. U verklaarde zelf nooit betrokken te zijn geweest bij het LTTE (zie CGVS, p.6). Zoals werd aangevoerd door het CGVS in de beoordeling van de asielaanvraag van uw echtgenoot (O.V. nummer 8.067.324), kon uw echtgenoot niet overtuigen een dergelijk profiel te bezitten dat hij zou worden geviséerd door de Sri Lankaanse overheid

omwille van zijn hulp aan het LTTE in het verleden, voor zijn vertrek naar Qatar in 2001. Het CGVS stelde hieromtrent het volgende vast in de weigeringsbeslissing van uw echtgenoot:

[de beslissing genomen inzake verzoeksters echtgenoot wordt integraal hernomen]

Voorts concludeert de bestreden beslissing als volgt:

“C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekers een attest van 17 juni 2016 van “Tamil Coordinating Committee” neer, wat zou bevestigen dat verzoeker “deel uitmaakt van een Tamil gemeenschap”, alsook foto's waaruit zou blijken dat verzoeker “deelneemt aan een manifestatie welke doorgaat altijd op 18.05 ter herinnering van de burgeroorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam, een beweging die meneer heeft ondersteund in het verleden, en de overheid”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 12 februari 2016 een schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekers stellen dat “de tegenpartij de Tamil ethnische herkomst van de verzoeker niet in twijfel trekt” en dat “uit de verschillende verhoren van de verzoeker ongetwijfeld blijkt dat het Tamil zijn moedertaal is”.

Ze citeren uit “een artikel van RFI van 28 april 2014”, “een verslag van de l'Immigration and refiigee Board of Canada gepubliceerd op 04 februari 2015”, “een verslag van 24 oktober 2015 van de Inform Human Rights Documentation Center” en “een artikel van The Diplomat van 7 januari 2016”. Ze besluiten uit deze informatie dat “de verzoening tussen de Tamil ethnïe en de Cinghalai ethnïe niet gemakkelijk zal zijn”, dat “de Tamils de overheden inderdaad niet meer vertrouwen”, dat “deze verzoening des te minder geloofwaardig is dat thans nog discriminaties en vervolgingen blijven bestaan ten opzichte van de personen aan de Tamil minderheid behorend” en dat “de Tamil minderheid in Sri Lanka thans nog systematische vervolgd wordt”.

Ze klagen aan dat de commissaris-generaal “van mening is dat de algemene toestand in Sri Lanka niet als problematisch opgenomen moet worden en dat elke asielaanvrager de persoonlijke problemen die hij ondergaan heeft dient aan te tonen” en dat hij “deze beoordeling van de toestand op een verslag van de UNHRC van december 2012 grondt”, terwijl “de actuele toestand voor de Tamil minderheid in het land op zijn minst verontrustend is”.

Ze besluiten dat “verzoekers, rekening houdend met het voorgaande, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst ontegenzeggelijk systematisch vervolgd zullen worden” en verwijzen nog naar “Rechtsmacht” van het EHRM aangaande de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in een land van herkomst.

Verzoekers vragen “de bestreden beslissingen nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden”.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster, K.S., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, R.T. en dezelfde middelen aanvoert. De Raad zal dan ook het beroep voor beiden in deze zin beoordelen.

2.4. Verzoeker beweerde in Sri Lanka moeilijkheden te vrezen met de overheid omwille van zijn steun aan het "LTTE". Zijn verklaringen hierover zijn losse beweringen waaruit geen bijzondere interesse in of kennis van de "LTTE" kan blijken. Verzoeker legde bovendien geen bewijsstukken neer van deze steun aan het "LTTE", noch van de daaraan gekoppelde moeilijkheden met de Sri Lankaanse overheid. Het ter terechtzitting neergelegde attest van 17 juni 2016 van de Belgische "*Tamil Coordinating Committee*", waarin enkel gesteld wordt dat verzoeker "*was deel genomen van onze Tamil active in België. Hij komt vaak naar alle active en doet hij ook mee. Dus als hij naar Sri Lanka gaan dan krijgt hij problem in Sri Lanka.*" kan zijn betrokkenheid bij het "LTTE" in Sri Lanka, vóór zijn vlucht naar België, geenszins aantonen. De ter terechtzitting neergelegde foto's - waaruit aldus verzoeker zou blijken dat hij "*deelneemt aan een manifestatie welke doorgaat altijd op 18.05 ter herinnering van de burgeroorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam, een beweging die meneer heeft ondersteund in het verleden, en de overheid*" - betreffen enkel erg onduidelijke fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.5. De beweerde betrokkenheid van verzoeker bij de "LTTE"-beweging wordt wezenlijk ondermijnd door zijn eigen verklaringen. Waar hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat hij omwille van zijn "LTTE"-banden twee keer werd opgepakt, stelde hij ter terechtzitting dat hij drie keer werd aangehouden. Voorts wordt verzoekers beweerdelijke vervolging door de Sri Lankaanse overheid in 1991 omwille zijn steun aan de "LTTE" tegengesproken door verzoekers handelwijze. Immers is het onredelijk te veronderstellen dat tijdens de burgeroorlog, de Sri Lankaanse autoriteiten zich niet dwingend zouden hebben opgesteld wanneer verzoeker inderdaad verdacht werd aan steun aan de "LTTE". Echter uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in 2001 alle nodige steun kreeg van de Sri Lankaanse overheid om zijn arbeidsmigratie naar Qatar te regelen volgens officiële kanalen te regelen (gehoor verzoeker, p. 4-5). Verzoeker vertrok van de luchthaven te Colombo zonder enige moeilijkheden

met een eigen officiële Sri Lankaanse paspoort naar Qatar. Verzoeker verlengde in 2011 zonder problemen de geldigheid van zijn paspoort tot het jaar 2021 en hij reisde in 2013 vervolgens probleemloos terug naar Sri Lanka. Ook in Sri Lanka heeft nog diverse malen zonder enige moeilijkheden gewend heeft tot de Sri Lankaanse overheid onder meer inzake zijn huwelijk. Verzoeker had dus een officieel paspoort op het ogenblik dat hij vertrok uit Sri Lanka (gehoor verzoeker).

2.6. De beweerde problemen van verzoeker met een militair - nadat hij hem een pak rammel had verkocht en zijn overplaatsing had geëist omdat deze militair verzoekster had begluurd op 13 december 2013 - zijn niet geloofwaardig.

2.7. Nog daargelaten dat het redelijk is te veronderstellen dat verzoeker na zijn vertrek in 2001 en zijn aankomst in België meerdere keren naar Sri Lanka op vakantie is geweest, wordt gesteld dat verzoekers in Sri Lanka huwden op 16 november 2013. Echter, ook al zou verzoeker geïnvesteerd hebben in een schoolbus, dan nog is dit geen bewijs dat hijzelf in Sri Lanka gebleven is na zijn huwelijk. Verzoekers verklaringen zijn geheel ontoereikend om enig geloof te hechten aan zijn bekendheid met de recente politieke en socio-economische ontwikkelingen of andere veranderingen in deze regio van het jaar 2013 tot hun vertrek eind januari 2015 in Jaffna in het noorden van Sri Lanka. Verzoekers verklaringen zijn op eenvoudige punten niet enkel ontoereikend maar ook vaak foutief zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt. Er kan geenszins aangenomen worden dat verzoeker, een zakenman die een busje aankocht voor vervoer van onder meer schoolkinderen, onbekend blijft met de zichtbare veranderingen in de omgeving (onder meer inzake nieuwe shopping center, grote gebouwen; gehoor verzoeker, p. 6-8). Voorts bleek verzoeker geen bekendheid - laat staan een bijzondere bekendheid - te bezitten over de "LTTE" en de politiek belangrijke gebeurtenissen. Verzoeker was zelfs niet op de hoogte van de beëindiging van het laatste conflict tussen de Sri Lankaanse overheid en het "LTTE", daar hij meende dat deze oorlog al eindigde in 2007 (gehoor verzoeker, p. 6), terwijl deze volgens de informatie in het administratief dossier pas eindigde in mei 2009 met de militaire uitschakeling van het "LTTE" in Sri Lanka.

2.8. De feiten die verzoeker hebben aangezet om Sri Lanka te ontvluchten hebben dan ook geen grond nu verzoeker niet aantoont dat hij werkelijk in Sri Lanka aanwezig was. Aangezien verzoekers problemen geheel verbonden zijn aan de handelwijze van een enkele militair kan verwacht worden dat hij hierover eenduidig en concreet is. Verzoeker bleek echter niet in staat enige informatie te verschaffen over deze militair voor wie hij Sri Lanka is ontvlucht (gehoor verzoeker, p. 10), hoewel deze militair volgens zijn verklaringen kort voor verzoekers vertrek werd aangesteld als aanvoerder van het lokale legerkamp in Sullipuram en aldus een hogere hiërarchische functie bekleedt. Indien verzoeker klacht indiende tegen de militair en de kampverantwoordelijke hem had beloofd deze over te plaatsen naar een andere eenheid dan is het niet redelijk dat verzoeker over deze regeling geen coherente en levendige verklaringen kan geven. Dat verzoeker de militair in kwestie zelfs niet kon benoemen ondergraaft verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Aldus zijn ook verzoekers verklaringen geenszins van aard om enig geloof te hechten aan problemen in Sri Lanka, noch kan hieruit een bijzondere bekendheid blijken met de wijze waarop de bevolking zich situeert ten opzichte van de militairen, noch kan verzoeker zijn aanhoudende aanwezigheid in Sri Lanka aantonen tussen 2013 en 2015.

2.9. Verder legden verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen af over de data waarop ze Jaffna en Sri Lanka verlieten (gehoor verzoeker, p. 3; gehoor verzoekster, p. 5), kon verzoeker niet concreet aangeven wanneer hij werd gezocht door de Sri Lankaanse autoriteiten in de periode van voor zijn vertrek uit Sri Lanka (gehoor verzoeker, p. 2), kon verzoeker zich niet meer herinneren wanneer hij achterhaalde dat zijn paspoort en bestelbus in beslag werden genomen (gehoor verzoeker, p. 2) en stelde hij, in tegenstelling hiermee, op de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat zijn originele paspoort thuis bij zijn moeder in Sri Lanka lag (zie verklaring DVZ verzoeker, p. 9).

2.10. Ten slotte bleef verzoeker opvallend vaag over de reisweg van Sri Lanka naar België, terwijl de asielinstanties van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten mogen verwachten over de door hem afgelegde reisroute.

2.11. In het verzoekschrift wordt nagelaten concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen. Verzoekers brengen dienaangaande geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Ze weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In het verzoekschrift wordt geciteerd uit *“een artikel van RFI van 28 april 2014”*, *“een verslag van de Immigration and Refugee Board of Canada gepubliceerd op 04 februari 2015”*, *“een verslag van 24 oktober 2015 van de Inform Human Rights Documentation Center”* en *“een artikel van The Diplomat van 7 januari 2016”*. Verzoekers besluiten uit deze informatie dat *“de verzoening tussen de Tamil ethnïe en de Cinghalai ethnïe niet gemakkelijk zal zijn”*, dat *“de Tamils de overheden inderdaad niet meer vertrouwen”*, dat *“deze verzoening des te minder geloofwaardig is dat thans nog discriminaties en vervolgingen blijven bestaan ten opzichte van de personen aan de Tamil minderheid behorend”* en dat *“de Tamil minderheid in Sri Lanka thans nog systematische vervolgd wordt”*. Ze klagen aan dat de commissaris-generaal *“van mening is dat de algemene toestand in Sri Lanka niet als problematisch opgenomen moet worden en dat elke asielaanvrager de persoonlijke problemen die hij ondergaan heeft dient aan te tonen”* en dat hij *“deze beoordeling van de toestand op een verslag van de UNHRC van december 2012 grondt”*, terwijl *“de actuele toestand voor de Tamil minderheid in het land op zijn minst verontrustend is”*.

2.13. Met betrekking tot de verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten en artikels - die overigens niet aan het verzoekschrift worden toegevoegd - dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.14. De Raad benadrukt nog dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De louter citaten in het verzoekschrift - die aldus zonder context of omkadering blijven - tonen niet aan dat verzoekers, (louter) omwille van hun Tamil ethnïe, zich bij een terugkeer naar hun land van herkomst zouden bevinden in een situatie van discriminatie die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.15. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt verder dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het *“LTTE”*. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het *“LTTE”* is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal *“IDP’s”* (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met *“LTTE”* ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn *“Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka”* van 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat de algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.16. De enkele citaten in het verzoekschrift uit rapporten en artikelen tonen niet aan dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Derhalve blijven de in de UNHCR *“Eligibility Guidelines”* van 21 december 2012 opgenomen richtsnoeren staande en dient een individuele beoordeling uitsluitend te geven over het al dan niet beschikken van een risicoprofiel. Zoals blijkt uit voorgaande voldoet verzoeker geenszins aan de in de *“Guidelines”* opgesomde profielen. Integendeel, verzoeker heeft voor zijn komst naar Europa niet in de negatieve belangstelling gestaan van zijn overheid. De vaststelling dat verzoeker mee opstapte in de herdenkingsoptocht van de van 15 mei is onvoldoende om een beweerdelijke *“LTTE”*-steun waarachtig te maken. Dit klemmt te meer nu verzoeker zelfs niet wist wanneer de oorlog afgelopen was en hij voorts geheel onbekend is met de verkiezingen in Sri Lanka en de houding van de tamils in Sri Lanka. Verzoeker kan dan geenszins aannemelijk maken dat, voor zover hij in de optocht aanwezig was, dit ingegeven was door politieke motieven of een politieke overtuiging.

Bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) geldt er bovendien een bijzondere bewijslast, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn deelname meer was dan een aanwezigheidspolitiek in het kader van zijn eventuele verblijfsvergunning. Het is ook niet ernstig de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Sri Lankaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Sri Lankaanse staat. Verzoeker stond niet in de negatieve aandacht van zijn overheid en hij maakt evenmin aannemelijk dat de Sri Lankaanse overheden hem als een gevaar zouden beschouwen voor de stabiliteit van Sri Lanka politiek, te meer nu enkel kan vastgesteld worden dat verzoeker geen politieke interesse kan aantonen en geen kennis heeft van de belangrijkste recente verkiezingen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat personen met een aan hem gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Sri Lanka gevaar zouden lopen of door deze autoriteiten zou gevisieerd worden. Verzoekers kunnen dan ook allerminst staande houden dat er in hun hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.19. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.20. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK